

ИВАН ВАЗОВ

РАЗГОВОР

chitanka.info

*Там при Искъра дремливи
вайкаше се планината:
Де са дните ми щастливи?
Де ми фръкна тишината?*

*Мирна бях от памти-века,
непристъпна, непозната;
но проникна тук човека
с търнокоп, със чук, с лопата,*

*накърни се мойта цялост,
мойто девство неначето,
и желязото без жалост
бръкна ми в телото клето.*

*Канарите ми разруши,
рътовете ми пресече,
с шум гранитите промуши,
дупки в тях въртя, изсече.*

*На усойте ми дълбоки
шумата с барут опърли,
и въз Искъра — високи,
дръзки мостове префърли.*

*Из клисура затрецяха
с пушек колела железни,
пощуряли зафърчаха
по яруги и над бездни.*

*Оттогава мойта строга
тишина вековна фръкна,
възцари се тук тревога,
и тя вече не замлъкна!*

* * *

Чу я влакът фърковати,
кат минуваше из друма,
дим кълбо в небе изпрати,
писна, спря се, па ѝ дума:

„— Не кълни духа човешки,
че гранита твърд убори,
твойте самотий мъртвешки
на живота че отвори.

Този друм сближи два света —
славно върши той дело си —
и на мойте колелета
цяло бъдеще се носи.

Твойта красота в забвенье
не е вече в таз минута,
няма скрита тя да вене,
не обичана, не чута.

Милиони очи жедни
теб се радват, възхищават,
твойте пазви ненагледни
на света достъпни стават;

твойте пазви, твойте тайни
и съкровища безвестни...
Грях е да стоят незнайни
божий дарове чудесни.

Там, де мина — възвестявам
край на дрямка, пробужденье,
там, де ази прогърмявам —
бликват сили, възрожденье.

*Планинице, не оплаквай
тишината си безопасна,
на живота не натяквай:
вечен сън — туй смърт е вечна!“*

*Много йощ би казал влака —
планината да раздума,
но не можеше да чака —
свирна пак, пое си друма.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.